

عنوان مقاله:

جایگاه سیاسی و اجتماعی حنفا در دوران جاهلیت

محل انتشار:

فصلنامه جامعه شناسی سیاسی ایران، دوره 5، شماره 10 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

حبیب مکارم نژاد - گروه ادیان و عرفان تطبیقی دانشگاه آزاد اسلامی واحد خرم آباد

علی فتح الهی - گروه ادیان و عرفان تطبیقی دانشگاه آزاد اسلامی واحد خرم آباد

اردشیر منظمی - گروه معارف اسلامی و فلسفه اسلامی دانشگاه لرستان

خلاصه مقاله:

واژه حنیف و جمع آن حنفاء دوازده بار در قرآن به کار رفته و در متون روایی و تاریخی معانی متعددی از آن استفاده شده است. در این منابع حنفاء به گروهی گفته شده که با باورهای متفاوت از جاهلین عرب شبه جزیره عربستان، می زیسته اند. پژوهشگران درباره ی این دین و آیین دیدگاههای متفاوتی دارند؛ برخی معتقد به دین بودن آن دارند و برخی از ایشان معتقدند که حنیف نوعی ویژگی و فروزه ای است برای دین ها نه دین مستقل. در این نوشتار قبل از هر چیز به ریشه شناسی آن پرداخته و پس از استخراج معانی لغوی و سیر تحول آن در زبان عربی بیان می شود که با توجه به قرآن و سنت نبوی و اسناد و مدارک موجود، واژه حنیف در صدر اسلام در آغاز کاربرد مجازی داشته و به مرور، به صورت اصطلاحی و در معنای «مسلمان» به کار رفته است. واژه حنیف و جمع آن حنفاء دوازده بار در قرآن به کار رفته و در متون روایی و تاریخی معانی متعددی از آن استفاده شده است. در این منابع حنفاء به گروهی گفته شده که با باورهای متفاوت از جاهلین عرب شبه جزیره عربستان، می زیسته اند. پژوهشگران درباره ی این دین و آیین دیدگاههای متفاوتی دارند

کلمات کلیدی:

حنیف، حنفاء، دین، آیین، ابراهیم(ع)، قرآن کریم

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1532640>

